

[Karl Olsen.]

jeg skal vende tilbage til, og som vi ønsker nærmere drøftet i et udvalg, men som sagt, det principielle kan vi tiltræde.

Det er almindelig kendt gennem de senere års pædagogiske debat, at det er et udbredt ønske, at der skabes større mulighed for kontakt, mellem forældre og skole. Det er et naturligt og forståeligt ønske, og jeg kan som skolemand sige, at der er vist intet, den danske lærerstand ønsker mere end det snævrere mulige forstående samarbejde mellem skolen og lærerne og børnenes forældre. Forældrerådene, som vi nu i en årrække har haft, blev ikke det, man havde tænkt sig.

Man vil fra nogle sider hævde, at dette skyldes, man i sin tid ikke giv disse råd den fornødne myndighed, de fornødne beføjelser. Jeg tror ikke, denne betragtning holder stik, idet det jo har vist sig, at forældrerådene mange steder trods den påståede manglende myndighed har fungeret fortrinligt. Jeg tror snarere, at når de som helhed slog fejl eller i hvert fald så mange steder slog fejl, er det, fordi der endnu ikke i forældrekrædse ude i befolkningen var den fornødne interesse for opgaven, eller, sagt på en anden måde: man lovgav, uden at der var den tilstrækkelige baggrund for denne lovgivning. Det er mit partis ønske og håb, at der overalt i landet må vokse en virkelig forældreinteresse for skolens arbejde frem, således at de muligheder for oprettelse af skolenævn, som dette lovforslag rummer, fuldtud må kunne udnyttes.

Vi kan fra vor side helt og fuldt tilslutte os lovforslagets fakultative ordning. Overfor dem, der måtte være modstandere heraf, vil jeg dog understrege, at man de steder, hvor man ikke ønsker at benytte sig af retten til at danne skolenævn, alligevel får en stærk forældrerepræsentation i skolekommissionen i modsætning til den ordning, der er gældende efter den nuværende tilsynslov af 1933.

Mit parti kan altså i princippet tiltræde udformningen af lovforslagets afsnit vedrørende kommunens skolestyrelse, men må dog fremføre visse betænkeligheder vedrørende lovforslagets § 12, der omhandler skolenævnets beføjelser. Vi ønsker at medvirke til en ordning, hvorved der gives nævnet virkelige arbejdsopgaver og mulighed for at øve indflydelse på den skole, nævnet knyttes til, men på den anden side er vi også interesseret i, at samarbejdet mellem skolenævnet og skolens leder og lærere bliver så gnidningsløst som overhovedet muligt. Vi er interesseret i, at udformningen af denne paragraf bliver således, at kompetencestri-

digheder undgås, at man ikke tildeler nævnet opgaver, som det savner forudsætninger for at løse, og at man ikke til nævnet henlægger opgaver, som naturligt må henlægges til skolens leder eller lærerrådet. Vi er således betænkelige, når det i § 12, stk. 2, hedder, at nævnet fører tilsyn med den skole, for hvilken det er valgt. Jeg forstår godt den tanke, der ligger bag udformningen, men jeg tror sikkert, det vil være nødvendigt i udvalget klart at formulere, hvori denne tilsynsret består, for det er indlysende, at om et almindeligt tilsyn, for slet ikke at tale om noget i retning af et dagligt tilsyn, kan der givet ikke blive tale. Hertil har man jo i øvrigt skolens leder. Det, vi altså ønsker, er at afværge, at man nu giver nævnet en opgave, det ikke kan bestride.

En lignende betragtning må vi gøre gældende i forbindelse med paragraffens stk. 3. Det er en stor opgave at tildele skolenævnet, at det skal udarbejde udkast til undervisningsplanen, selvom det skal ske i samråd med lærerrådet. Det er vel naturligere at lade lærerrådet stå for udarbejdelsen og derefter lade den godkende af skolenævnet. En lignende betragtning kan gøres gældende om paragraffens stk. 5.

I paragraffens stk. 8 giver man efter vor opfattelse nævnet en efter ordlyden for vidtgående beføjelse, idet det her siges, at nævnet leder årsprøverne i de af folkeskolens klasser, der ikke slutter med nogen statskontrolleret eksamen. Jeg tror, man her går for vidt. Jeg tror, der her er tale om en opgave, der helt og fuldt må ligge hos skolens leder. Det kan vel også være tvivl underkastet, om den endelige afgørelse, som det er nævnt i paragraffens stk. 9, af, om et barn skal oprykket i næste klasse, være oversidder eller henvises til særundervisning, skal være henlagt til skolenævnet. Der kan herved åbnes mulighed for, at ikke-pædagogiske hensyn kan komme til at gøre sig gældende, ligesom der kan skabes mulighed for et modsætningsforhold til de i forslaget foreslåede konsulenter for særundervisningen.

Endelig vedrørende paragraffens stk. 12 er det efter vor opfattelse et spørgsmål, om det vil være rigtigt at lade ansøgning fra en lærer om en embedsstilling fremsende gennem skolenævnet. Hvis en lærer af en eller anden grund er kommet i et modsætningsforhold til skolenævnet, vil det ikke synes helt rimeligt, dersom han søger hen til en anden skole, at lade hans ansøgning blive påtegnet af det nævn, som han er kommet i modsætningsforhold til.

Fra mit partis side forstår vi i det hele